

BREU HISTORIA DE LA CONFRARIA DEL SANTISSIM CRIST DE LA FE.

Sempre ha estat una tasca difícil per als estudiosos de la Història el reconstruir el passat. Si fins i tot disposant de documentació escrita contemporània dels fets els resultats són, en moltes ocasions, incerts i provisionals, no ho són menys si hi ha una absència total de fonts escrites i l'única cosa de què es disposa es de la tradició oral. Partint d'aquesta tradició resulta gairebé sempre infructuós esbrinar la frontera entre allò que és cosa certa i provada i el que resta dins de l'àmbit de la "imaginació popular".

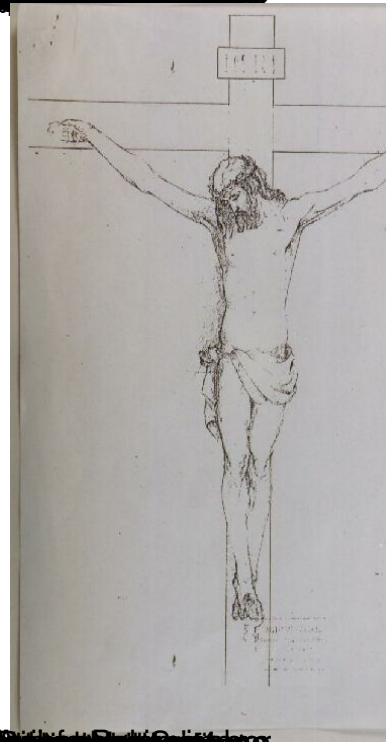
En aquesta situació, si més no, ens trobem nosaltres a l'hora d'intentar recompondre la història de la confraria. Això sí, no en la seua totalitat, car des que aquesta es refundà cap el 1943 si que hi ha dades, no gaires, però útils al cap i a la fi. Es l'etapa anterior a aquesta data la que presenta l'obstacle abans esmentat i ací, hem de refiar-nos d'eixa "documentació oral" que ha arribat a les nostres mans mercè a una recopilació feta el 1950 sota el títol de *Memoria que rinde la Cofradía del Santísimo Cristo de la Fe en el año santo de 1950*.

Tampoc no hem d'oblidar el treball realitzat per mitjà d'entrevistes a persones que, per la seua proximitat a l'època dels fets o als homes que fundaren la confraria el 1910, pogueren confirmar-nos o esclarir-nos alguns dels punts que a la susdita recopilació es feien.

No és gens estrany que una de les devocions més difoses pertot arreu de la cristiandat siga precisament la que rep el Crist, la figura de Jesús penjat a la creu; no en va ell és l'objecte de la fe i pilar fonamental de la doctrina cristiana, bé catòlica, bé protestant.

A L'Alcúdia trobem que el culte al Crist era ben popular fora dels límits estrictes de l'església parroquial, com ho sembla demostrar l'existència d'alguns panells ceràmics col·locats a l'exterior de les cases del poble i que ens han arribat fins a l'actualitat (Crist de Zalamea -1825-; Crist del Salvador -1820-).

Més notòria era la veneració que el poble retia a una imatge del Crucificat que es guardava al convent de frares alcantarins de Santa Bàrbara, situat aleshores als

Libreta de Ingresos y Costos de la
Cofradia del Santissimo Cristo de la Piedad
de Mendia de Borlet. -

historia d'una família que a través de les protestes
que van anaven a cremar, el doctor Teodoro
després de molts anys, a través de la seva dona que malgrat la seva gravació.
conserva la família Benavent